

Lázně Darkov

V roce 1862 dal baron Jiří Beess z Chrostiny provést pokusný vrt na kamenné uhlí, který se však ukázal jako bezvýsledný, i při jeho značně hloubce, činící 138 stop a 2 palce. Zatím však již během vrtání v hloubce 70 stop vytryskl silný pramen vody s plynem, zvláště kysličníkem uhličitým, obsahující sůl, která se po ukončení vrtání projevila jako silná solanka, obsahující jod.

Julius Bayer, Paměťhodnosti města Fryštátu. 1879.

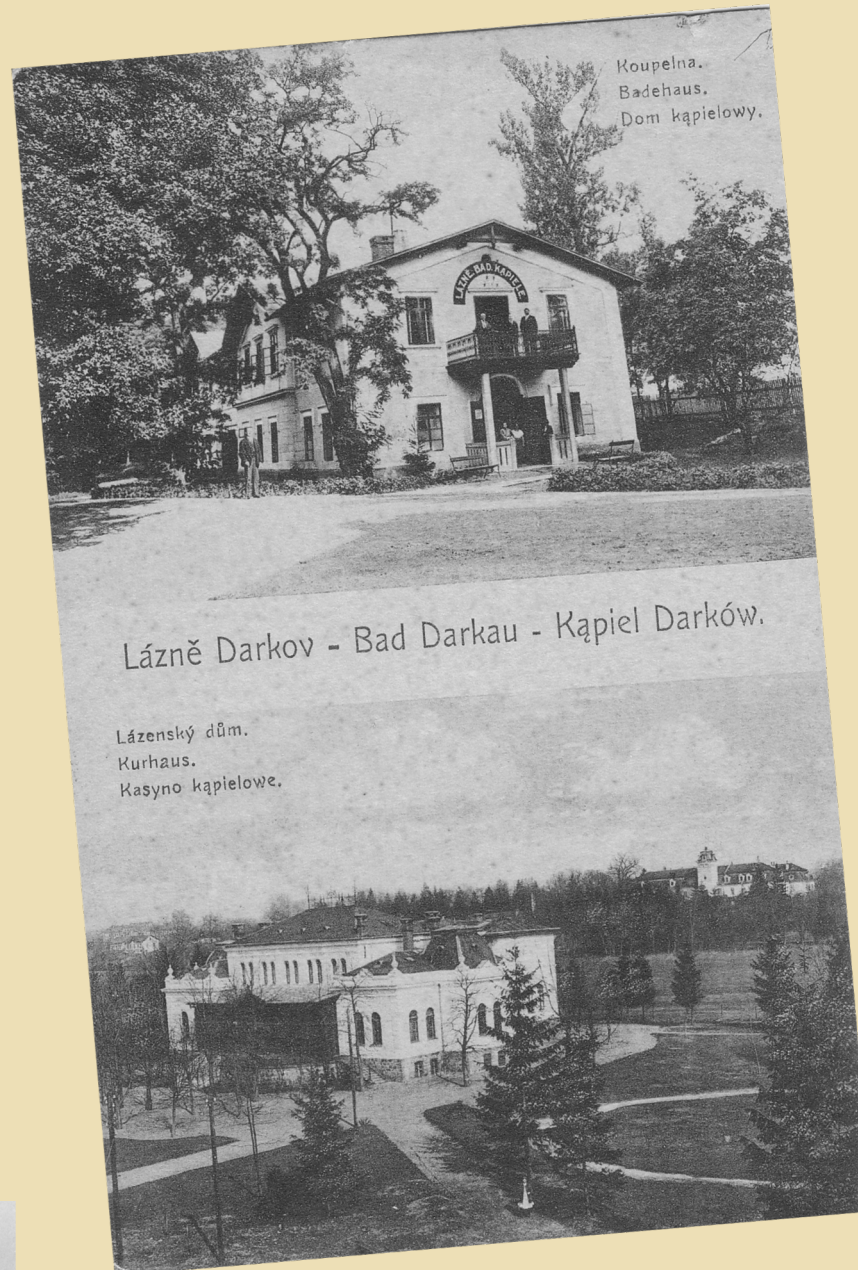
Nález jodobromové solanky s největší koncentrací jodu v Evropě však sám o sobě nestačil k tomu, aby se ze zapadlé slezské obce stalo renomované lázeňské středisko. V konkurenci s lázeňskými metropolemi 19. století, které zároveň nabízely bohatý společenský život, byl Darkov s nedalekými uhelnými závody vyloženě neatraktivní lokalitou.

Lázně se začaly rozmáhat více než deset let po nález prvního pramene. Mezi lety 1873–1887 stoupl počet hostů ze 70 na 500 za rok. Obchodní strategie, jak ukazuje dobová inzerce, spočívala ve zdůrazňování přítomnosti odborného lékařského dohledu, na který měl nárok každý host, a také v úsilí získat si méně majetnou klientelu z řad středních vrstev.

Vliv na další rozmach lázní, vedený ve snaze srovnat je s dobovou evropskou špičkou, měli doktor Wilhelm Degréé a jeho manželka Anna, působící v místě mezi lety 1895–1905. Novým impulzem pro Darkov bylo také jeho odkoupení hrabětem Jindřichem Larisch-Mönnichem v roce 1899.

Meziválečná éra se nesla ve znamení rozšiřování lázeňské léčby o nové postupy. V roce 1933 byla dokončena budova sanatoria, disponující moderním zázemím s operačním sálem, rentgenem, rehabilitací či horským sluncem.

Krátce po druhé světové válce byla na lázně uvalena národní správa a 1. ledna 1947 byly organizačně začleněny pod Státní lázně. Podnik byl privatizován mezi lety 1994–2003.



Výlet k darkovským lázním počátkem 30. let. Vzadu na fotografii je vidět rozestavěná budova sanatoria.



MUDr. Alois Žurek, jeden z iniciátorů výstavby sanatoria.



Sanatorium krátce po svém dokončení. Terasa nad třetím patrem byla v roce 1958 zastavěna za účelem navýšení ubytovacích kapacit.



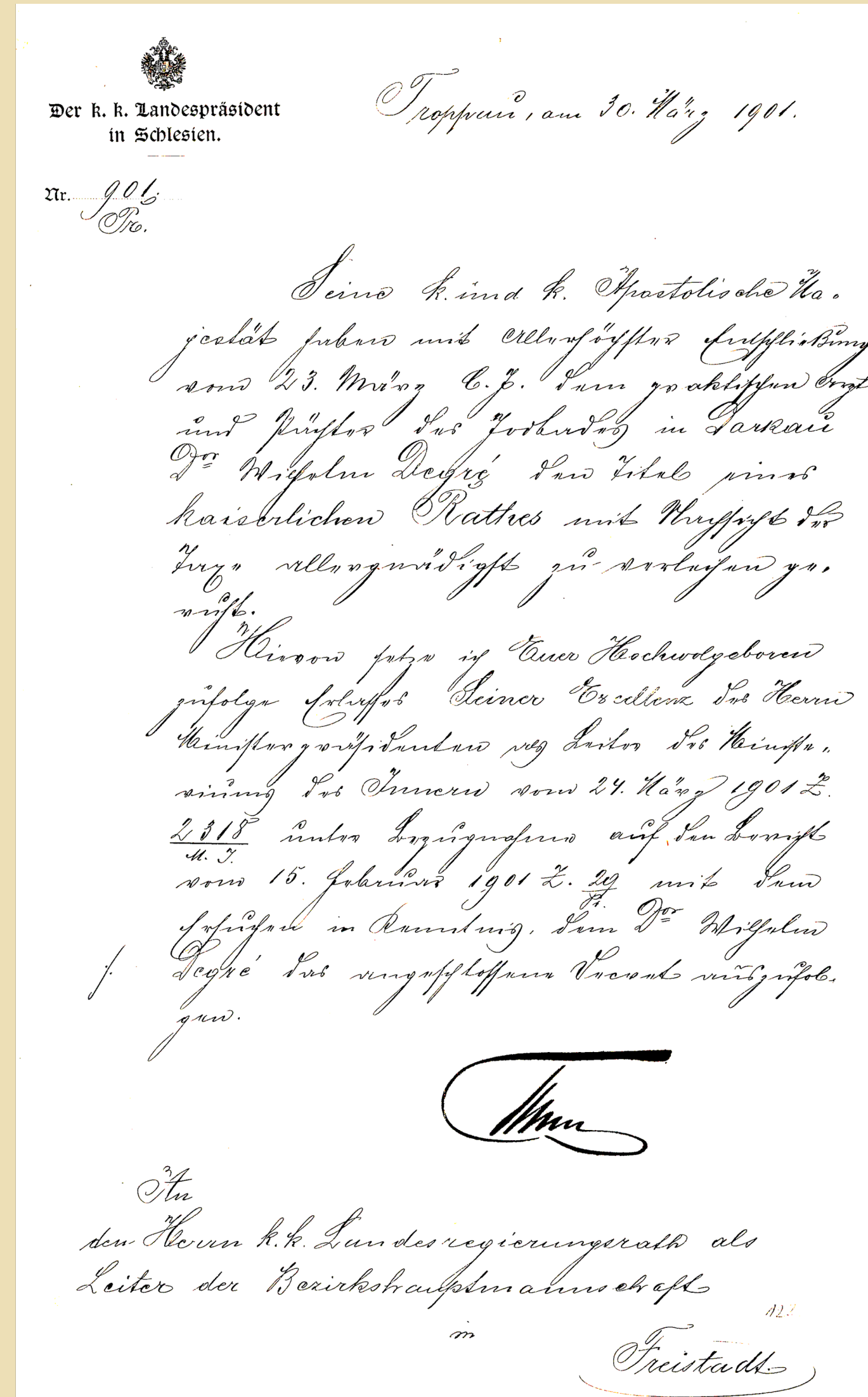
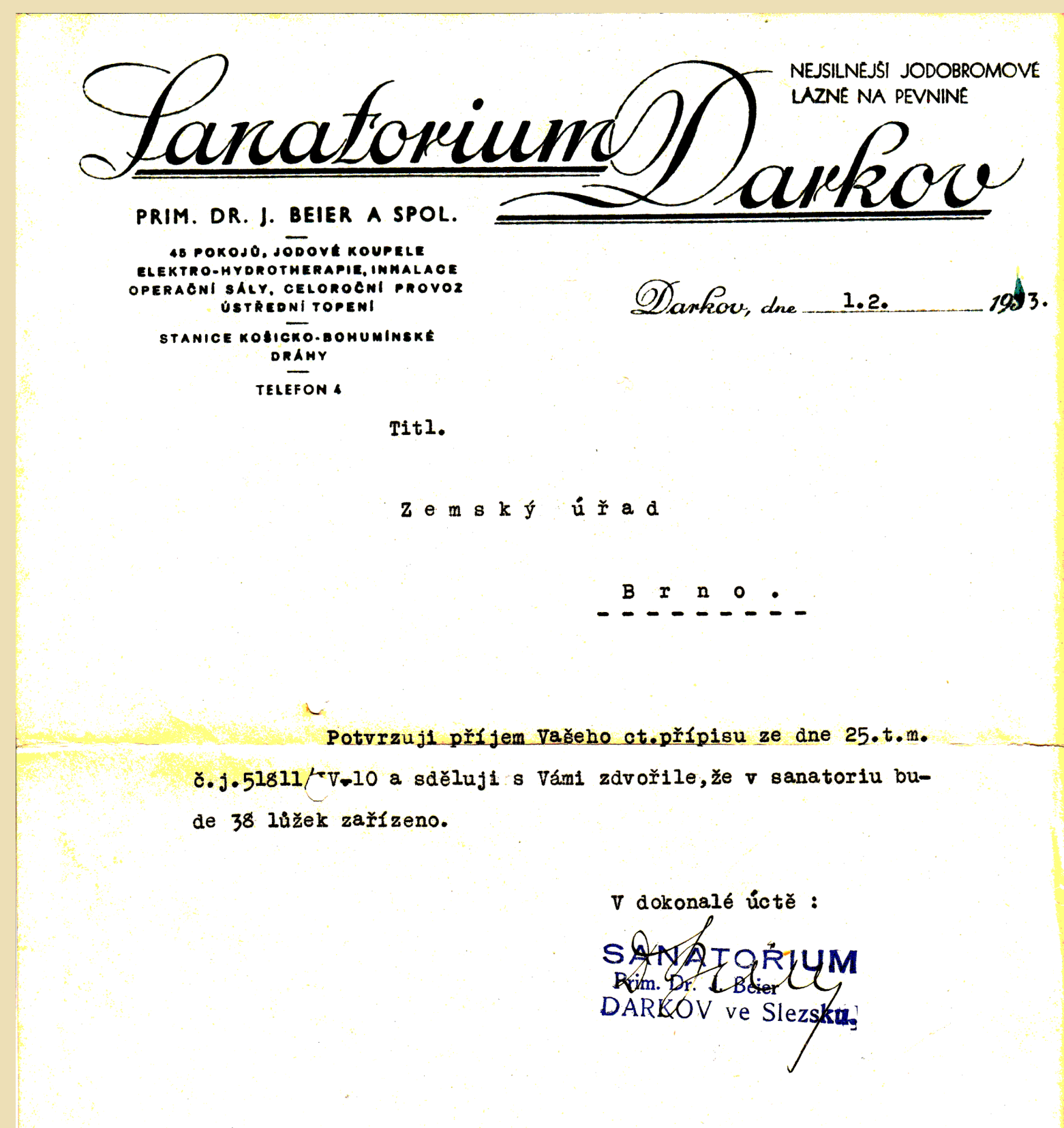
Budova sanatoria v roce 1953. V popředí byla instalována busta V. I. Lenina.



První ředitel Rehabilitačního ústavu Zdeněk Štunc (sedící) na fotografii z roku 1988.



Otevření Rehabilitačního ústavu v Karvině-Hranicích v roce 1976.



„Jeho císařský majestát rozhodnutím ze dne 23. března ráčí nejmilostivěji propůjčiti Dr. Wilhelmu Degréé, praktickému lékaři a nájemci Jodových lázní Darkov, titul císařského rady.“

Úryvek z vyznamenání, které získal dr. Degréé v roce 1901. Jeho manželce byl o dva roky později udělen Rytířský kříž řádu Svätého hrobu.

Manželská dvojice se po svém příchodu do Darkova vrhla na kultivaci celého areálu. Byl renovován park a centrem společenského života se stala nově postavená, elegantní budova Kurhausu (dnešní Společenský dům). Pro dětské pacienty byla dána do provozu vlastní léčebna. Část její klientely tvořili také sirotci.

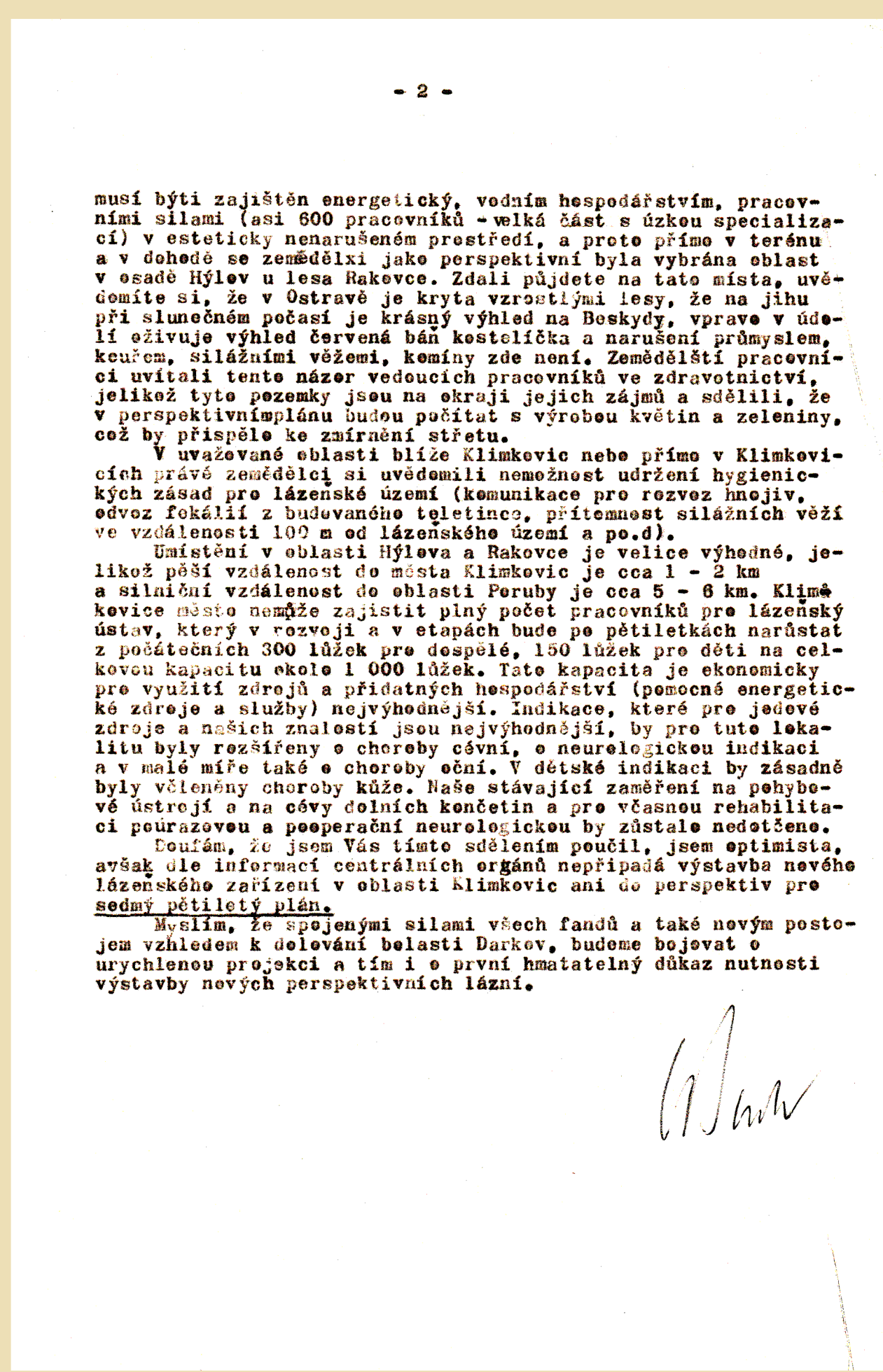
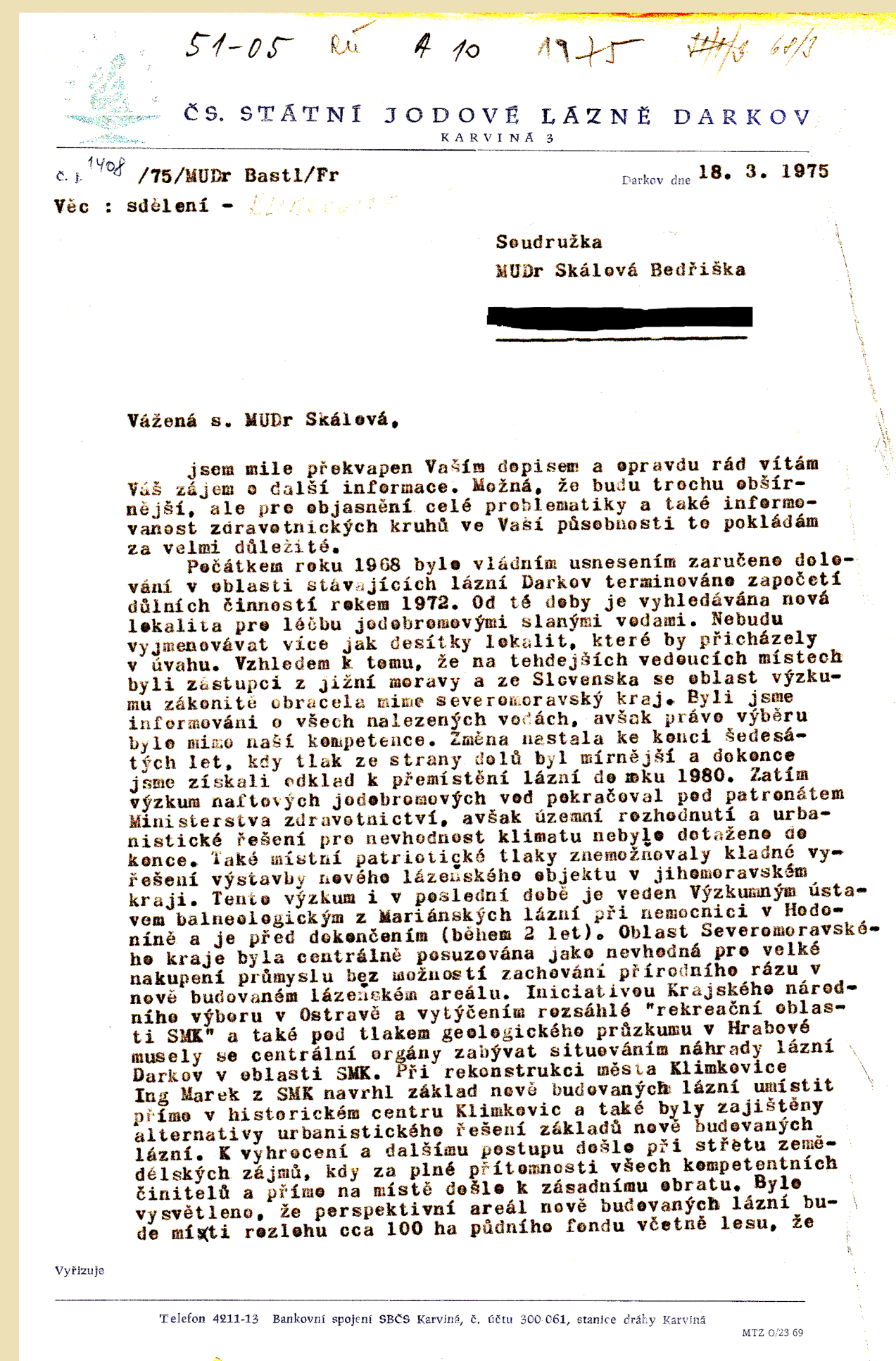
Lázně v zápasu s uhlíkovou těžbou

Jak zaznělo během konference, pořádané v srpnu 1951 Krajským národním výborem v Ostravě, nepočítalo se s těžbou v bezprostřední blízkosti lázní až do roku 2000. Tento předpoklad se však ukázal jako lichý. Otázka těžby se znovu dostala na stůl v druhé polovině 50. let. Např. v roce 1959 byl během schůze lázeňské komise s představiteli okresu a kraje konstatován plán hloubit v 80. letech důl Fryštát.

Ani tento záměr nakonec lázně neohrozil. Konečně v první polovině roku 1968 byl vysloven cíl založit nové důlní dílo přímo v katastru Darkova. Hloubení závodu Darkov bylo zahájeno v roce 1972.

Bezprostředně s tím souvisela nutnost výstavby nové budovy lázní i hledání dalších jodobromových zdrojů, nacházejících se mimo poddolované území. První budova Rehabilitačního ústavu v Karvině-Hranicích byla dána do provozu v roce 1976. V téže době již vznikaly plány na přesun darkovských lázní do Klimkovic.

Činnost lokality starých lázní měla být ukončena v druhé polovině 80. let, avšak listopadový převrat 1989 a následné změny v těžební strategii umožnili původnímu lázeňskému areálu sloužit svému účelu dodnes.



Jedna z prvních písemných zmínek zamýšlené výstavby nových lázní v Klimkovicích byla nalezena v pracovní korespondenci MUDr. Ctráda Bastla, ředitele Československých státních lázní Dardov mezi lety 1964–1987.

